

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

nens § 33. Jeg går ud fra, at man går frem her som hidtil ved behandlingen af forretningsordenens forhold.

Hvad angår de publiceringsregler, der her omtales, kan der opstå divergenser, forstår jeg, mellem det ærede medlem og chefredaktørerne Svend Aage Lund, Terkel M. Terkelsen m. fl. Det er vel en divergens, der kan finde sin afklaring på et eller andet tidspunkt i offentligheden. For de pågældende redaktørers vedkommende må der vel her rimeligt henvises til § 33.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Rosing* til ministeren for Grønland:

„Hvad agter ministeren — bortset fra skoleradioen og anbringelse af enkelte børn på skolehjem — at foretage sig for at etablere en forbedret danskundervisning på bopladser og udsteder i Grønland?“

Rosing: Vor politik for og i Grønland i dag er, at befolkningen med tiden og i overensstemmelse med bolig- og beskæftigelsesmulighederne samles i færre bebyggelser. Dette gælder ikke mindst for fiskeridistrikterne i den sydlige del af Vestgrønland. Skolesituationen i dag er, at der nu er foretaget en udbygning af skoler og skolearbejdet i byerne, og disse bestræbelser fortsætter uformindsket også med det formål at give en del af udstedsbørnene lejlighed til at deltage i den moderne undervisning i byerne. Dette sker ved oprettelse af skolehjem. Nu er der ca. en halv snes sådanne mindre skolehjem for udstedsbørn med plads til 140 børn. Skoledirektøren for det grønlandske skolevæsen sagde imidlertid i sin beretning til landsrådet i fjor, at behovet var langt fra dækket.

Erfaringen har vist, at tilflytningen er nærmest standset i de seneste år på grund af boligmangelen og andre grunde. Vi har også den opfattelse, at pladsernes antal ude i fangeridistrikterne vil forblive uændret i en lang årrække, da sælfangsten forudsætter en spredt befolkning.

I dag bor ca. 43 pct. af Grønlands befolkning ude i sådanne 100 mindre bebyggelser. Der undervises 41 pct. af samtlige skole-

søgende børn i Grønland i alderen 7-14 år. Kun 11 udsteder har enkelte udsendte lærere.

Resten af de skolesøgende børn — altså 30 pct. — undervises af grønlandsk seminarie- og kateketskoleuddannede lærere og læsere. De sidstnævnte — 61 kateketskoleuddannede, der har gennemgået 2 år på en efterskole plus 2 års kursus i lærer- og kateketgerningen, og 35 læsere, som ikke har nogen uddannelse bag sig — udgør 27 pct. af den grønlandske lærerstab. Ud over seminarieuddannede kateketer, hvis danskundskaber er meget varierende, kan vi ikke vente noget af den sidste ende med hensyn til resultater i danskundervisningen.

For os alle er det nu den vigtigste opgave, at danskundervisningen intensiveres både for børn og ungdom. Den største indsats foregår i byerne, hvor vi har mange danskuddannede lærerkræfter. Men for de 30 pct. af de skolesøgende børn og en talstærk ungdom ude på omhandlede mindre pladser har vi — for at bruge en mild tone — hidtil gjort for lidt eller for bopladsernes vedkommende slet ingen ting på dette arbejdsområde, fordi vi afventer, at befolkningen flytter til større bebyggelser, hvilken udvikling som sagt er nærmest standset eller foregår meget langsomt.

Efter min mening bør vi derfor — ud over skoleradioudsendelser, som er meget generet af dårlige lytteforhold, og anbringelse af et mindretal af udstedsbørn i byernes skoler — anvende moderne tekniske midler. Dette kan ske ved anvendelse af båndlærebøger og grundbøger i dansk, beregnet i første omgang for underklasser. Hvis man forstår situationens alvor, kan man med det samme sætte kvalificerede lærere i gang med at udarbejde sådanne lærebøger — måske efter naturmetoden — som kan blive en mindreuddannet katekets uundværlige hjælpemiddel såvel i børneskolen som i aftenskolearbejdet for de unge.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): I anledning af det ærede medlem hr. Rosings spørgsmål til mig om, hvad jeg — bortset fra skoleradioen og anbringelse af enkelte børn på skolehjem — agter at foretage mig for at etablere en forbedret danskundervisning på bopladser og udsteder i Grøn-